

dosar nr. 2ra-189/2020

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător: (V. Gîrleanu)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (V. Buhnaci, L. Pruteanu, M. Guzun)

Î N C H E I E R E

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni
„Moldovagaz”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
„Moldovagaz” împotriva Taisiei Rurac, intervenient accesoriu Liuba Dragoș, cu
privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” și s-a menținut
hotărârea din 17 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 24 noiembrie 2016, SA „Moldovagaz”, a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Taisiei Rurac, intervenient accesoriu Liuba Dragoș, cu privire
la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta SA „Moldovagaz”, a indicat că la
12 decembrie 2006, între SRL „Chișinău-Gaz” și Taisia Rurac a fost încheiat
contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 19567, potrivit
cărui SRL „Chișinău-Gaz” în calitate de furnizor s-a obligat să furnizeze pârâtei
gazele naturale la locul de consum amplasat în mun. Chișinău, str. xxxxx, nr. 1x9.

Reclamanta SA „Moldovagaz” a relatat că prin Hotărârea Agenției Naționale
pentru Reglementare în Energetică nr.513 din 12 martie 2013 cu privire la
modificarea condițiilor la licența SA „Moldovagaz”, activitatea de furnizare a
gazelor naturale la tarife reglementate în mun. Chișinău din 01 ianuarie 2013 este
transmisă de la titularul de licență SRL „Chișinău - Gaz” titularului de licență
pentru același gen de activitate – SA „Moldovagaz”. Reieșind din aceasta și în

conformitate cu prevederile art. 566 Cod civil, reclamanta a menționat că, începând cu 01 ianuarie 2013, SA „Moldovagaz” a devenit succesor al drepturilor și obligațiilor contractuale ale SRL „Chișinău - Gaz” față de consumatorii de gaze naturale din mun. Chișinău.

Reclamanta SA „Moldovagaz” a menționat că conform datelor din Registrul de stat al populației, pârâta Taisia Rurac este înregistrată cu domiciliul în Republica Moldova, pe adresa: mun. Chișinău, str. xxxxxx.

Reclamanta SA „Moldovagaz” a afirmat că în calitate de furnizor de gaze naturale, SA „Moldovagaz”, în perioada anilor 2013 - 2014, a livrat la locul de consum menționat gaze naturale conform condițiilor stipulate în contract, executându-și astfel obligațiile sale integral, cu bună-credință. Urmare a verificării locului de consum s-a constatat încălcarea clauzelor contractuale prin conectarea ilicită a instalației de gaze la rețeaua de gaze naturale, fără evidența consumului de gaze naturale.

Reclamanta SA „Moldovagaz” a susținut că prin decizia SA „Moldovagaz” nr. 18 din 20 noiembrie 2014 a dispus efectuarea calculului consumului de gaze naturale, la locul de consum amplasat în mun. Chișinău, str. xxx, nr. 1x conform sistemului paușal pentru o perioadă de 12 luni, astfel consumatorului fiindu-i calculată datoria în sumă de 68215, 43 de lei.

Reclamanta SA „Moldovagaz” a indicat că pe parcursul perioadei consumatorul nu a achitat datoria expusă spre achitare, nu a contestat nici decizia SA „Moldovagaz” nr. 18 din 20 noiembrie 2014, nici factura de plată care se prezintă lunar de către furnizor consumatorului, iar nerespectarea de către consumator a obligațiilor de plată a generat apariția în sarcina sa a datoriei în sumă de 68215, 43 de lei.

Reclamanta SA „Moldovagaz” a menționat că existența datoriei și cuantumul acesteia se confirmă prin factura de plată și contul personal al consumatorului. În vederea respectării căii extrajudiciare a litigiului, în adresa consumatorului a fost expediată pretenția potrivit căreia s-a solicitat consumatorului achitarea benevolă a datoriei, pretenție lăsată fără răspuns și executare.

Reclamanta SA „Moldovagaz” a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Taisiei Rurac în beneficiul său a datoriei în sumă de 68221, 88 lei cu titlu de datorie și 2046, 66 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată a fost admisă și s-a dispus încasarea din contul Taisiei Rurac în beneficiul SA „Moldovagaz” a sumei de 68221, 88 lei cu titlu de datorie, cheltuielile de judecată: taxa de stat în mărime de 2046,66 lei, cheltuieli pentru serviciile registru în mărime de 60 lei, pentru citare publică -160 lei, în total suma de 70488, 54 lei.

La data de 02 noiembrie 2017, Taisai Rurac a depus cerere de revizuire asupra hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin încheierea din 18 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, a fost admisă cererea de revizuire depusă de Taisia Rurac și casată hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani.

Prin încheierea din 14 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul

Rîșcani, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Liuba Dragoș.

Prin hotărârea din 17 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 16 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de SA „Moldovagaz”, casată integral hotărârea primei instanțe și adoptată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind îndreptată față de un subiect pasiv necorespunzător.

Prin decizia din 29 mai 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de SA „Moldovagaz”, s-a casat integral decizia din 16 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SA „Moldovagaz” împotriva Taisiei Rurac cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, pentru judecarea apelului în fond, de un alt complet de judecători.

Prin decizia din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” și s-a menținut hotărârea din 17 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva Taisiei Rurac, intervenient accesoriu Liuba Dragoș, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că la data de 15 octombrie 2002, între SRL „Chișinău - Gaz” și Taisia Rurac a fost încheiat contractul de furnizare a gazelor naturale la consumatorii casnici nr. 5614, pentru locul de consum din mun. Chișinău, str. xxxxxxxxxxx, nr.1x9. La data de 12 decembrie 2006, între SRL „Chișinău-Gaz” și Taisia Rurac a fost încheiat contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 19567, pentru locul de consum mun. Chișinău, str. Liviu Damian, nr.19. Conform procesului-verbal din 20 februarie 2012, de către executorul judecătoresc Roman Talmaci, în corespundere cu prevederile art.115-118 Cod de executare, la data de 13 ianuarie 2012 au fost ridicate bunurile debitorului din str. Liviu Damian, nr. 19, mun. Chișinău. Totodată, în temeiul art. 125, 143 Cod de executare, executorul judecătoresc Roman Talmaci a transmis spre vânzare în baza contractului de comision nr.1-003/12 din 15 februarie 2012, bunurile mobile ridicate de la Taisia Rurac prin procesul-verbal din 13 ianuarie 2012, printre care Cazan „Ferroli” Italia, evaluat la suma de 16016 lei, către organizația comercială SRL „Planeta”.

Instanța de apel a mai reținut că la data de 19 iulie 2013, de către executorul judecătoresc Tatiana Catan, a fost desfășurată licitația, fiind expuse spre adjudecare bunurile imobile: teren cu nr. cadastral 01xxxxxx.198 cu suprafața de 0,0x7 ha și construcțiile accesorii cu nr. cadastral 0xxxxxxxx.198.01 cu suprafața de 86,4 metri pătrați, nr. cadastral xxxxxxxxxxx.02 cu suprafața de 15,6 m.p., nr. cadastral xxxxxxxxxxx03 suprafața de 16,7 m.p., nr. cadastral xxxxxxxxxxx04 cu suprafața de 16,1 m.p. și construcție cu două nivele neînregistrată la cadastru cu suprafața de 106,9 m. p, situate în mun. Chișinău, str. Liviu Damian, nr.19. Bunurile imobile nominalizate au fost adjudecate de către Liuba Dragoș. Conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, bunurile imobile cu numerele cadastrale, xxxxxxxxxxxxxxxxxxx, situate în mun. Chișinău, sect. Râșcani, str. xxxxx,

aparțin cu drept de proprietate la cota parte de 1.0 Liubei Dragoș, în baza procesului verbal de organizare a licitației nr.xxxxxxxxxxxxxx/13 din 19 iulie 2013, fiind efectuată înregistrarea la data de 15 ianuarie 2014. La data de 31 octombrie 2014, de către personalul furnizorului, a fost întocmit actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale, în care s-a indicat că în perete până la contor a fost depistată țeava baipas care venea până la cazan. De asemenea, la data de 31 octombrie 2014, a fost întocmită dispoziția de deconectare a instalației de utilizare. Prin scrisoarea nr. 3242 din 07 noiembrie 2014, expediată Taisei Rurac la adresa mun. Chișinău, str. x, SA „Moldovagaz” a informat-o că în rezultatul verificării locului de consum de la adresa mun. Chișinău str. xxxxxxxx, reprezentanții operatorului de rețea au constatat încălcarea clauzelor contractuale prin depistarea conectării ilicite la rețeaua de gaze naturale până la echipamentul de măsurare gaze, cazul urmând a fi examinat în cadrul ședinței grupului de lucru al SRL „Chișinău-Gaz”. Totodată, Taisia Rurac a fost invitată să prezinte argumentele pe cazul ei la ședința nominalizată, care va avea loc la data de 12 noiembrie 2014, orele 13.30, la adresa mun. Chișinău, str. xxxcxxxra, nr. 38.

Instanța de apel a reținut că conform procesului-verbal nr.19 din 12 noiembrie 2014 al ședinței grupului de lucru cu privire la examinarea modalităților de încălcare a clauzelor contractuale de către consumatorul final, care au dus la neînregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat, în lipsa consumatorului, s-a propus a trimite invitație prin scrisoare recomandată noului proprietar al imobilului. Conform procesului-verbal nr.24 din 19 noiembrie 2014 al ședinței grupului de lucru cu privire la examinarea modalităților de încălcare a clauzelor contractuale de către consumatorul final, care au dus la neînregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat cu participarea Liubei Dragoș s-a decis fără calcule, prejudiciul adus va fi imputat proprietarului vechi. La încheierea contractului se va deschide un alt cont. Prin decizia SA „Moldovagaz” nr.18 din 20 noiembrie 2014 s-a decis în conformitate cu prevederile pct. 151 din Regulament de efectuat calculul consumului de gaze naturale prin metoda sistemului paușal pentru perioada de 12 luni. De încheiat contract de furnizare gaze după achitarea sumei recalculate. Conform calculului efectuat, pentru perioada de 31 octombrie 2013- 31 octombrie 2014, la locul de consum din mun. Chișinău, str. xxxxxxxx, se atestă o datorie pentru consumul fraudulos de gaze naturale în mărime de 68215, 43 lei.

Instanța de apel a indicat că la data de 21 noiembrie 2016, SA „Moldovagaz” a expediat în adresa pârâtei Taisia Rurac pretenția nr.05/2-3769, solicitând achitarea integrală a datoriei pentru gazele naturale furnizate la locul de consum de la adresa mun. Chișinău, str. xxxxxxxx, în mărime de 68221, 88 lei, în termen de 10 zile calendaristice.

Instanța de apel a reținut că apelanta SA „Moldovagaz” pretinde din contul Taisei Rurac suma de 68221, 88 lei cu titlu de datorie formată în perioada anilor 2013-2014 și suma de 2046, 66 lei cu titlu de taxă de stat, în condițiile în care contrar exigențelor art. 118 Cod de procedură civilă nu a făcut dovada sumelor pretinse, ceea ce justifică soluția instanței de fond. Mai mult decât atât, în accepțiunea instanței realizarea unui drept privind încasarea datoriei, cheltuielilor

de judecată nu se face, fără a fi supus unor rigori procedurale în ceea ce privește respectarea sarcinii probațiunii.

Instanța de apel a relevat că apelanta SA "Moldovagaz" a invocat cu titlu de probă în vederea adjudecării sumei indicate supra contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr.19567 din 12 decembrie 2006, care nu constituie o probă admisibilă și pertinentă în sensul art. 121 Cod de procedură civilă, în condițiile în care contractul nominalizat avea o valabilitate de 6 luni, termenul căruia a expirat la data de 12 iunie 2006, iar perioada supusă verificării sunt anii 2013-2014. Prin urmare, pretinsa încălcare a pct. 5 lit. a) al contractului de către intimată Taisia Rurac nu-și găsește aplicare în prezenta speță deoarece, în situația în care actele cauzei denotă că Taisia Rurac nu are datorii la consumul de gaze naturale, a achitat integral consumul de gaze naturale, fapt confirmat și de noul proprietar Liuba Dragoș care a adjudecat bunul imobil la licitația din 19 iulie 2013, fără datorii la serviciile comunale precum și reprezentanții SA "Moldovagaz", care în procesul-verbal nr.24 din 19 noiembrie 2014 a ședinței grupului de lucru au indicat că bunul imobil a fost procurat la licitație, fără careva utilaj.

Instanța de apel a menționat că conform calculului descifrat prezentat de SA "Moldovagaz", pe perioada recalculării la locul de consum din str. Liviu Damian, nr.19, din luna martie 2013 până în anul 2016, nu a fost efectuat nici un consum de gaze, lipsesc datele despre consumul de gaze.

Totodată, instanța de apel a invocat prevederile pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011, potrivit căroră în cazul în care se constată încălcarea clauzelor contractuale de către consumatorul final, care au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat, furnizorul este în drept să calculeze consumul de gaze naturale conform sistemului paușal, ținând cont de volumul facturat și achitat de către consumatorul final pentru perioada recalculării, prevedere legală neglijată de către apelantă, or s-a constatat cu certitudine că apelanta nu a ținut cont de volumul facturat și achitat de către consumatorul final pentru perioada recalculării. În această ordine de idei nu este cert nici calculul efectuat de SA "Moldovagaz" conform sistemului paușal în condițiile în care, pe perioada recalculării și cu mult mai înaintate de perioada dată, lipsesc datele privind consumul de gaze, s-a constatat lipsa utilajului cazan-import din anul 2012, or la data de 13 ianuarie 2012 de către executorul judecătoresc Roman Talmaci au fost ridicate bunurile debitorului de pe str. Liviu Damian, nr.19, mun. Chișinău și în temeiul art. 125, 143 Cod de executare, fiind transmise spre vânzare în temeiul contractului de comision nr. 1-003/12 din 15 februarie 2012. Printre bunurile mobile ridicate de la Taisia Rurac prin procesul-verbal din data de 13 ianuarie 2012 se indică și cazanul „Ferroli” Italia, fapt confirmat prin procesul-verbal din 20 februarie 2012.

Mai mult, instanța de apel a reținut că la 19 iulie 2013, pârâta Taisia Rurac a părăsit imobilul, deoarece bunul imobil a fost vândut la licitație, fapt confirmat prin procesul-verbal din 19 iulie 2013. În decizia SA "Moldovagaz" nr.18 din data de 20 noiembrie 2014 este indicat că s-a constatat conectarea ilicită la rețeaua de gaze naturale a aparatelor de utilizare, în actele de demontare și depistare a

încălcării este indicat că sunt conectate la rețeaua de gaze naturale cazan-import, iar în procesul-verbal nr.24 din 19 noiembrie 2014 a ședinței grupului de lucru este indicat că bunul imobil a fost procurat la licitație, fără careva utilaj, prin urmare se atestă că actele SA „Moldovagaz” contravin circumstanțelor de fapt stabilite.

Respectiv, în condițiile în care nu a existat consum fraudulos de gaze naturale din partea pârâtei, este neîntemeiată și solicitarea de încasare din contul Taisiei Rurac a sumei de 68215,43 lei pentru perioada 31 octombrie 2013-31 octombrie 2014, la locul de consum din mun. Chișinău, str. xxxxx.

Instanța de apel a calificat ca fiind neîntemeiată solicitarea apelantei SA „Moldovagaz” privind încasarea sumei calculate conform sistemului paușal din contul Taisiei Rurac, în condițiile în care nu s-a constatat conectarea cazanului la rețeaua de gaze cum a fost indicat în actele reclamantei, acesta fiind ridicat din anul 2012 de către executorul judecătoresc, iar începând cu luna martie 2013 nu au fost indicate date privind consumul de gaze naturale.

Instanța de apel a reținut că soluția emisă de prima instanță este una întemeiată, argumentele apelantei fiind combătute integral prin constatările expuse în hotărâre, instanța de apel ajungând la concluzia de a respinge apelul declarat de SA „Moldovagaz” cu mențirea hotărârii primei instanțe.

La 04 decembrie 2019, SA „Moldovagaz”, a depus recurs împotriva deciziei din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii depuse de SA „Moldovagaz”, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurenta SA „Moldovagaz”, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, le consideră vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, a lăsat fără apreciere probele prezentate de părți, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Recurenta SA „Moldovagaz” a indicat că la 12 decembrie 2006, între SRL „Chișinău-Gaz” și Taisia Rurac a fost încheiat contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 19567, potrivit căruia SRL „Chișinău-Gaz” în calitate de furnizor s-a obligat să furnizeze pârâtei gazele naturale la locul de consum amplasat în mun. Chișinău, str. xxxxxxxxx.

Recurenta SA „Moldovagaz” a relatat că prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr.513 din 12 martie 2013 cu privire la modificarea condițiilor la licența SA „Moldovagaz”, activitatea de furnizare a gazelor naturale la tarife reglementate în mun. Chișinău din 01 ianuarie 2013 este transmisă de la titularul de licență SRL „Chișinău - Gaz” titularului de licență pentru același gen de activitate – SA „Moldovagaz”. Reieșind din aceasta și în conformitate cu prevederile art. 566 Cod civil, recurenta a menționat că, începând cu 01 ianuarie 2013, SA „Moldovagaz” a devenit succesori al drepturilor și obligațiilor contractuale ale SRL „Chișinău - Gaz” față de consumatorii de gaze naturale din mun. Chișinău.

Recurenta SA „Moldovagaz” a menționat că conform datelor din Registrul de

stat al populației, pârâta Taisia Rurac este înregistrată cu domiciliul în Republica Moldova, pe adresa: mun. Chișinău, str. xxxxxxxxxxxxxxxx.

Recurenta SA „Moldovagaz” a afirmat că în calitate de furnizor de gaze naturale, SA „Moldovagaz”, în perioada anilor 2013 - 2014, a livrat la locul de consum menționat gaze naturale conform condițiilor stipulate în contract, executându-și astfel obligațiile sale integral, cu bună-credință. Urmare a verificării locului de consum s-a constatat încălcarea clauzelor contractuale prin conectarea ilicită a instalației gaze la rețeaua de gaze naturale, fără evidența consumului de gaze naturale.

Recurenta SA „Moldovagaz” a susținut că prin decizia SA „Moldovagaz” nr. 18 din 20 noiembrie 2014 a dispus efectuarea calculului consumului de gaze naturale, la locul de consum amplasat în mun. Chișinău, str. xxxxxxxxxxxxxxxx conform sistemului paușal pentru o perioadă de 12 luni, astfel consumatorului fiindu-i calculată datoria în sumă de 68215, 43 de lei.

Recurenta SA „Moldovagaz” a menționat că consumatorul final este obligat să achite consumul de gaze naturale calculat prin aplicarea sistemului paușal, dacă se constată încălcarea de către consumator a clauzelor contractuale care a condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale. Calculul consumului de gaze naturale în aceste circumstanțe se efectuează în conformitate cu Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale.

Recurenta SA „Moldovagaz” a relatat că consumatorul final, parte a unui contract de furnizare a gazelor naturale, care a înstrăinat un imobil, care constituie obiectul contractului de furnizare a gazelor naturale, este obligat să achite integral plata și datoriile pentru gazele naturale consumate și penalitățile, dacă sunt prevăzute în contract și să rezilieze contractul de furnizare a gazelor naturale pentru locul de consum respectiv.

Recurenta SA „Moldovagaz” a precizat că obiectul litigiului este încasarea datoriei formate în baza deciziei nr. 18 din 20 noiembrie 2014 pentru încălcarea clauzelor contractuale, emisă de furnizorul de gaze naturale pe numele consumatorului Taisia Rurac, care este în vigoare nefiind contestată de către ultima.

Recurenta SA „Moldovagaz” a menționat că consumatorul Taisia Rurac nu s-a conformat prevederilor legislației în vigoare și anume pct. 33 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011, care stipulează că consumatorul final, parte a unui contract de furnizare a gazelor naturale, care a înstrăinat un imobil, care constituie obiectul contractului de furnizare a gazelor naturale, este obligat să achite integral plata și datoriile pentru gazele naturale consumate și penalități, dacă sunt prevăzute în contract și să rezilieze contractul de furnizare a gazelor naturale pentru locul de consum respectiv.

Recurenta SA „Moldovagaz” a invocat prevederile pct. 129⁴ din Regulamentul pentru furnizarea și utilizare a gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011, în care este indicat că, deși intimata a aflat cu întârziere despre actele existente menționate anterior, nu le-a contestat în modul prevăzut de legislația în vigoare, iar argumentele aduse de reprezentantul

său s-au redus doar la fraza că „totul s-a făcut special” și că „contestarea actelor este un drept”, fără a fi administrată vreo probă.

Recurenta SA „Moldovagaz” a reiterat că decizia comisiei, calculul efectuat pe sistemul paușal și factura de plată, luând în considerare exigențele Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 20 februarie 2000, nu au fost contestate de consumator până în prezent, expirând termenii legali prevăzuți în acest sens. Totodată, atât prima instanță, cât și instanța de apel au dat o apreciere critică mai multor acte prezentate de intimată, care nu urmau a fi examinate în cadrul procesului dat.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 04 noiembrie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 11519 (f.d. 220, vol. I), fiind recepționată de recurenta SA “Moldovagaz” la 12 noiembrie 2019, fapt indicat expres în cererea de recurs (f.d. 9, vol. II).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de SA “Moldovagaz”, la data de 04 decembrie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 17 decembrie 2019, în adresa intimatei Taisiei Rurac, intervenient accesoriu Liuba Dragoș, a fost expediată copia recursului declarat de SA “Moldovagaz”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 17 ianuarie 2020 Taisia Rurac, reprezentată de avocatul Olga Bogaci, a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Intervenient accesoriu Liuba Dragoș, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA “Moldovagaz”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA “Moldovagaz”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de SA “Moldovagaz”, se referă la dezacordul recurenței cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de SA “Moldovagaz”, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SA “Moldovagaz”.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”, împotriva deciziei din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva Taisiei Rurac, intervenient accesoriu Liuba Dragoș, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan